

Óvodai Hírlevél „Száll a hír”

Az igazi békeség Isten ajándéka; a gyógyult és kiengesztelődött szívekből ered, és kiárad az egész világra.

V. évf. 1. sz.

Ferenc pápa Twitter-bejegyzése

Az erkölcsről

„A társadalom szervezett-sége igen nagy áldás. Sok dolog megvalósul, amit egyéneként nem érhet-nénk el. De nem ment fel az alól, hogy teljes emberi kötelességtudat-tal és együttérzéssel álljak bele a közösség-be. A születés, nevelés, tanítás, betegség, munka, halál mind intézményekben, házon kívül, szakemberek közreműködésével megy végbe. Ennek megvan a jó oldala. Csak ne járjon azzal a kényelmes fogással, hogy minden megoldódik az én hozzájárulá-som nélkül. A beteget úgyis kezelik, a gyermeket úgyis tanítják, az öregeket ott-honokba rakják, a gép dolgozik, tehát elég, ha csak fél figyelmet, negyednyi részvétet és még kevesebb kedvességet tartogatok mások számára. Az élet úgyis halad, min-denki tartozik valahova; ha ügyes, megold-hatja nehézségeit, tehát én függetlenítem magam. Ilyen körülmények között mély kérdések, az élet feladata, célja könnyen kiesnek tudatunkból.

...

Figyeljük meg, hogy az emberi arc semmit annyira nem tükröz, mint az erkölcsi árnyal-atokat: kiül rá a kötelességérzet, a hazug-ság, a szégyen, bánat aggódás, odaadás, szeretet, gyűlölet. A megvetést, gyűlöletet, irigységet, ami a környezetből felénk árad, elviselhetetlen tehernek érezzük, pedig ez nem anyagi dolog. Itt szellemi kapcsolatok-ban állt be a zavar. Viszont a bizalom, sze-retet, őszinteség, szívesség felemel, könnyít rajtunk. Elég egy kérő tekintet és megmoz-dul bennünk valami. Elég egy szemrehányó pillantás és szégyelljük magunkat. A se-gélykérő hangra felfigyelünk, segítünk vagy menekülünk, de nem akarunk közöm-

bösek maradni. Az erkölcsi kötelesség mélyen beleégett természetünkbe. Ezért érezzük a bűnt nyomasztónak, az erényt felemelőnek. Embertársunk hírneve, becsülete, békéje, tulajdona, sorsa, jö-vője, öröme és bánata mind valamilyen kapcsolatot keres velünk, visszhangot talál lelkünkben. Itt mérhetjük fel, mennyire gazdag az emberi élet az ál-latvilág felett. Ha ez nem volna, le kel-lene mondanunk az irodalomról, művé-szetről, társas életről... Nem a munka alakítja ki a társas életet, hanem az erkölcsi kapcsolatok.

...

Az erkölcsi rend célja nem az, hogy bonyolulttá tegye életünket, hanem, hogy emberivé, szellemivé tegye. Szá-munkra az erkölcsi rend tapintható megnyilatkozása Jézus Krisztus. Benne a követelmény személyes találkozássá vált. Eléje járulunk ma is, mint a gaz-dag ifjú és megkérdezzük: mit tegyek, hogy az örök életet elnyerjem. Azt fele-li tartsd meg a parancsolatokat... Hozzá-megyünk kétségeinkkel, mint Nikodémus és megkérdezzük: Mi az Isten szándéka velünk? Azt feleli: Szü-lessetek újjá, mint Isten gyermekei, újuljatok meg bensőtökben.

Gál Ferenc: A hit ébresztése. Szent Ist-ván Társulat, 1966.

Részlet Az erkölcs gyökere című írás-ból

Tartalom:

Az erkölcsről	1
Versek	2
Kézműves sarok	3-4

Versek

Csanádi Imre: Alma

Érik az alma,
Hajlik a gallya,
fűre hajlik, mint egy sátor,
sok édes almától.
Szedjük,
Kapjuk
Habosra harapjuk, -
a többivel mi legyen?
Holnapra
hagyjuk .

megemeli az esti szél,
az a kis táncoslány a legszebb!
Már ott jár a fák sudarán,
és feljebb, és mindegyre feljebb,

a fák csucsára ér, s nevet,
a fák csucsára lép, és onnan
többé már vissza se talál,
csak eltűnik a teleholdban.

Móra Ferenc: A cinege cipője

Vége van a nyárnak,
hűvös szelek járnak,
nagy bánata van a
cinegemadárnak.

Szeretne elmenni,
ő is útra kelni.
De cipőt az árva
sehol se tud venni.

Kapkod fűhöz-fához,
szalad a vargához,
fűzfahegyen lakó
Varjú Varga Pálhoz.

Azt mondja a varga,
nem ér ő most arra,
mert ő most a csizmát
nagy uraknak varrja.

Darunak, gólyának,
a bölömbikának,
kár, kár, kár, nem ilyen
akárki fiának!

Daru is, gólya is,
a bölömbika is,
útra kelt azóta
a búbos banka is.

Csak a cinegének
szomorú az ének:
nincsen cipőcskéje
máig se szegénynek.

Keresi, kutatja,
repül gallyrul gallyra:
"Kis cipőt, kis cipőt!" –
egyre csak azt hajtja.

Pilinszky János: Őszi cirkusz

Muzsikaszó az esti réten,
falu alól, a fák alatt
szapora dobszó s édes, árva
trombitahang, trombitahang!

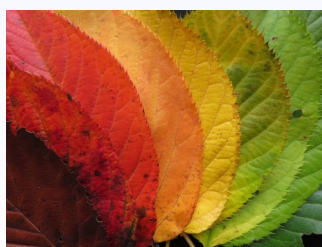
A cirkuszos nép muzsikál,
pereg a dobszó és ütemre
forog-forog és körbe jár
a lomha bölcs, a barna medve.

Elől a roppant medve és
a táncoló bohóc utána,
bohóc után a kisleány,
aztán a hold, a hold parázsa.

Arcába tűz a telehold,
s a kisleány az égre bámul.
Elől a roppant medve és
a bohóc kisleány leghátul.

Röpülnek a kicsi lovak,
a szénfeketéék, hófehérek!
Táncolnak a puha fűvön,
szelíd, szép füvein a rétnék.

Röpülnek a kicsi lovak!
De két eperfa közt a légtérben,
még náluknál is szebb talán,
libegő tündér a kötélben,

Kézműves sarok – képei

Az előző számban látható képek kifestett változatait adjuk most közre.

Köszönjük az alkotóknak a munkát, várjuk a további elkészült képeket.

Kézműves sarok

Két, újabb kép színezésre, kifestésre.

Impresszum:

SZEGEPI

Pedagógiai tájékoztatás

6720 Szeged, Dóm tér 6.

Felelős kiadó: Dr. Kozma Gábor

szerkesztő:Kövécsek Ildikó

<http://www.szegepi.hu>

e-mail: hirlevel@szegepi.hu

A Hírlevél illusztrációinak forrásai: pixabay.com, pagony.hu,
pxhere.com.

Tisztelettel várjuk észrevételeiket, javaslatokat a hirlevel@szegepi.hu email-címre.